

Zavodňovací kongres.

Jak jsme sdělili minule, odbýván byl v Lincoln, Neb., minulý týden zavodňovací kongres, neboli sjezd těch, kdož o zavodňování se zajímají. Zasedání odbýváno v síni univerzitní a zahájeno bylo předsedou před rokem zvoleným, C. B. Boothem z Los Angeles, Cal. Hned po zahájení kongresu představen byl guvernér Holcomb, kterýž vřel přítomně ku zdatné práci do kapitulu Nebrasky. Lfili hojnou úrodu, kterouž poželánny byly letos nivě Nebrasské, učiniv též zmínku o zdárném pěstování cukru a cikorie. O zavodňování pravil, že k'ldým rokem, zrůstá uznávání je' důležitosti a to tím více, čím jatejším jezi, že srážky vodní osazováním krajiny se nerozmnoužij, nýbrž že krajiny suchopárné zůstávají takovými, i když jsou osazeny a půda vzdělávána.

Zasedání kongresu trvalo po dva dny a pojednáváno tu o mnohých předmětech vztahujících se ku zavodňování. Usnesení kteréž byly přijaty zní následovně:

"Cena zavodňované farmy a bezpečnost domovů tak vytvořených závisí od dokonalého ovládní zásoby vody obecností a od zamezení, aby voda nestala se předmětem spekulace. Vřime, že vody všech proudů měly by navždy zůstat majetkem obecným a právo k používání týchž nemělo by býti lastním osobě aneb strouze, nýbrž pozemkům.

"Jelikož trvání lesů v krajinách suchopárných jest nezbytným k udržení zásoby vody pro zavodňování, jakož i k zásobě dříví pro průmyslové potřeby, usneseno, podati žádost prezidentu Spojených Států, aby po zákoně ze dne 3ho března 1891, vyjmul ze zaujmání neb prodeje všechny obecné pozemky, kteréž mají větší cenu následkem svého dříví, nežli pro vzdělávání neb nerosty a to tak brzo, jakmile náležitá a dostatečná správa bude moci pro ně býti zřízena.

"Jelikož nynější zákony, vztahující se na obecné pozemky, utvářily se za okolností v nichž zavodňování nebylo nutností a ve svém působení osvědčily se úplně nepřiměřeným poměrům a potřebám suchých krajů a jelikož nynější systém rozdělení kontroly obecných pozemků a vod v suchých krajinách mezi stát a národ zdržuje rozvoj krajin, zklamává osadníky, překáží podnikavosti a viným jest rychlého ničení západních lesů a pastvin, usneseno, že jsme ve prospěch zřízení kongresem komise schopných a zkušených osob, kteréž by vyšetřila nynější poměry a předložila kongresu návrh takových změn našich pozemkových zákonů, jaké následkem vyšetřování osvědčí se žádoucími. Usnešeno, že výkonný výbor jest oprávněn ustanoviti komisi, kteréž by odebrala se do Washingtonu a naléhala na utvoření komise takové.

"Jsme pro zřízení v době nejbližší možné dvou nádržek vodních vládou ústřední, kteréž byly navrženy sborem inženýrů Spojených Států, po jedné v Colorado a Wyoming. . . . O přijetí tohoto článku rozpedla se debata a ani výbor resoluční sám nebyl ohledně téhož jednomyslným, nýbrž podal zprávu menšiny, prohlášující se proti zřizování jakých vodních nádržek vládou ústřední. Však zpráva většiny byla přijata skoro jednohlasně.

"Usneseno, že schvalujeme všechny snahy čelící k osazení suchého západu a ku zřizování tam domovů pro zasloužilé chudé.

"Usnešeno, že s potěšením zvědělí jsme od Mrs. Booth-Tucker, že Armáda Spásy zanášá se plány a úmysly zříditi osady skládající se ze zasloužilých chudých našich velkých měst a zbudovati jim

domovinu na bohatých zavodňovaných pozemcích západu. Toto jest blechetné a vlastenecké i velkolepé dílo a zaslouží horlivého odporužení a podpory každého občana naší země. Západ vítá srdečně toto záslužné úsilí a slibuje své sympathie i podporu ve snaze, aby poskytnuty byly šťastné domovy na našich bohatých a úrodných pozemcích."

Z množství různých pojednání a přednášek jež tu drženy byly, zmiňujeme se o následujících: E. F. Stephens z Crete, Neb., přednášel o sadařství pomocí zavodňování. Prof. J. E. Todd z Jižní Dakoty četl pojednání o artézských studních v Jižní Dakotě. H. W. Campbell ze Sioux City četl pojednání o farmaření vědeckém, totiž jak lze vlhkost v půdě pilným zděláváním udržeti. Clark Gopen z Chicaga pojednával o hospodaření v suchých krajinách vřbec. Emory F. Best, asistent komisaře pozemkového ve Washingtonu měl přednášku v kteréž dovozoval, že suchopárné pozemky měly by se dáti státům. Prof. Barbour z University Nebr. měl přednášku o předmětu "Větrník chudých lidí" a různé druhy větrníků zobrazil 30 výkresy. Thomas Knight z Kansas City četl pojednání o povodních Mississippských. To jsou jen některé z důležitějších přednášek jež tu byly drženy a lze seznati z nich, jak poučným sjezd tento byl pro účastníky.

Úřadníky pro budoucí rok zvoleni byli Joseph M. Carey z Wyoming předsedou, T. G. Mills z Idaho sekretářem a C. M. Heinz z Californie pokladníkem. Za místo sjezdu pro budoucí rok zvoleno bylo Cheyenne, Wyoming, díky zástupcům města Lincoln. Přirozeným místem pro sjezd byla ovšem Omaha, neboť zde se bude budoucí rok odbývatí výstava zamississippská ale z obvyklé u občanů Lincolnských nevrzivosti proti Omaze působeno bylo k tomu, aby se sjezd odbýval raději ve státu jiném. Tak umí Lincolnčané pracovati o povznesení svého státu!

ČEŠI V AMERICE.

* U Taylor, Tex., spáchal 29. září samovraždu oběšením krajan Jan Volčík. Týž byl vdovcem a zanechal tu 3 děti v poměrech dosti nuzných.

* V Chicagu spáchal v pátek samovraždu zastřelením krajan V. Havlín, zaměstnáním krejčí. Učinil prý tak následkem špatných poměrů finančních.

* V New Yorku dostal se min. čtvrtku pro žárliivost krajan Jos. Jílovský za mříže. Manželka jej před několika dny opustila a nalezla si práci co doutníkafka u W Roggendorfa. Ve čtvrtek navštívil Jílovský Roggendorfa a pozval jej na pivo do hostince, který se v domě nalezá a zde jej obviňoval, že je milencem jeho manželky. Na to vytáhl Roggendorf nůž a bodnul Jílovského do hlavy načež tento udeřil jej tak prudce do obličeje, že klesl bez sebe k zemi. Přivolaný lékař poskytnul oběma lékařské pomoci, načež oba na policejní stanici dopraveni. Roggendorf rozhodně popírá, že by s manželkou Jílovského nedovolený poměr udržoval. On sám jest ženat a otcem 4 dětí.

* Řídkého vyznamenání dostalo se krajanu našemu B. G. Novému, profesoru na universitě v Ann Arbor, Mich. Guvernér Pingree jmenoval jej členem státní zdravotní rady, na místě dr. Granger, který místa svého se vzdal. Jmenování to po celém státu s tím největším uspokojením bylo přijato. Pan Nový jest příručí řiditel státní laboratorie pro zdravotně a profesorem bakteriologie na universitě michiganské a jest za jed-

noho z nejlepších bakteriologů v zemi považován. Poslední dobou konal zvláštní studia v Paříži a sčastně se též sjezdu lékařského v Moskvě.

* Paní Anna Knechtlová v Clevelandu, O., zařadila nejvyšší světovou loží Rytíř Pythia na zaplacení pojistky po zemřelém manželé Václavu Knechtlovi, který byl pojištěn na \$1000. Nejvyšší lože odepřela vyplatiti nárok, protože Knechtli zemřel sebevraždou. Právníci žalující to nepopírají, hodlají ale dokázat, že sebevražda byla spáchána v nematosti, následkem čehož nemůže být Knechtli činěna zodpovědným a že v státu Ohio nemá společnost, pojišťující na život, právo odpírati vyplacení pojistky, když pojištěný zemřel vlastní rukou.

* V Manitowoc, Wis., zatčena byla min. týdne zřetě krajanka Marie Johánková na obžalobu ze zavraždění novorozeného svého děcka. O děvčeti se vědělo, že v těhotném stavu se nalezá, a když změna spozorována, upozorněn na to úřad, jemuž mladá matka udala, že děcko mrtvo se narodilo a že mrtvolu do řeky vhodila. Když po delším hledání mrtvolu v řece nalezena nebyla, pátráno po mrtvole v okolí obydlí a tu záhy též nalezena. Lékařským ohledáním zjištěno, že děcko narodilo se živým a že násilně se světa sprovedeno bylo.

— V neděli min. týdne přišel na Calumet Lake, Ind., o život mladý krajan Anton Suk, z Chicaga, zaměstnáním sazeč. Týž nalézal se na honu kachen a při vystupování z ložky počínal si s puškou tak neopatrně, že rána vyšla a celý náboj do prsu mu vniknul, tak že smrt byla téměř okamžitou. — Nehodě přítomna byla manželka s dvěma děcký, kteráž za ním do Calumet přijela a na břehu jezera návratu jeho z lovu očekávala.

* Krajan Antonín Behenský z čísla 329 vých. 71. ul. v New Yorku má pouze svému objemnému tělu co děkovati, že jest dosud živ a zdrav. V neděli min. týdne vyjel si Behenský s několika známými na Staten Island a na tak zvaném "dlouhém doku" v Stapletonu, bavili se chytáním raků. Když chtěl sít povytáhnouti, ztratil Behenský, vysoký, silný to muž, rovnováhu a stěhlav sřítíl se do vody. Jelikož jeho průvodčí neuměli plovati, volali z plných plic o pomoc. Náhodou nalézali se na blízku dva rybáři ve člunu a ti, když spozorovali, co se stalo, pustili se za Behenským, kterého proud pryč unášel. Teprve nedaleko Wadsworthu podařilo se rybářům Behenského, který mezitím pozbyl vědomí, z vody vytáhnouti. Nebožák se záhy zotavil a ráno vrátil se živ a zdrav domů. Behenský na toto dobrodružství zajisté bude dlouho pamatovati a na raky tak hned nepůjde.

* V Chicagu přišel v neděli 26. září ku mrazení 17letý krajan Václav Budilovský. Týž vezl se po nákladním vlaku dráhy Chicago & Great Western a na 15. a Paulina skočil tak nešťastně, že obě nohy pod kola vlaku mu přišly a děsně rozdrceny byly. Odejmutí obou noh uznáno po dopravení do nemocnice nezbytným.

Císař Vilém v Uhrách.

Národní Listy ze dne 18. září.

V rozsáhlém programu návštěvy císaře německého v Uhrách blíží se závěrečný akt. Po velikých manévrech u Totisu, po několika denních honbách na statcích uherských, jež skončí až v neděli, pohostí ještě hlavní město uherské po tři dni panovníka sousední říše, a konají se k této pro Uhry

velevázné události se strany maďarské rozsáhlé přípravy.

Nynější návštěva císaře Viléma v Uhrách vzbuzuje dosti značnou pozornost, nejen proto, že zaujímá tolik du, ale i proto, že se jí přikládá neobyčejný význam v několikerém směru. V Pešti bude nynější panovník německý vlastně poprvé jakožto císař, nebylť tam od r. 1885 a jest Maďarům hostem tím vítanějším, že doposud jenom cizí panovníci menších států občas zavítali do jejich stfodu.

Jest však příčina radosti Maďarů ze vzácné a dlouhé návštěvy nynější i jiná a hlubší.

Po třicet let maďarští politikové těšili se přání pruské, a po tolikéž let politika maďarská slunila se ve přání německé. Láska zájemná, jež mocně propukla po válce v roce šestadesátém, jež vedla k utvoření dualismu a jež z Pruska rozšířila se po válce německo-francouzské na nově sjednocenou říši německou, trvala odtud nepřetržitě až po dnešní den, a Maďaři doposud mohli býti s ovocem jejím dokonale spokojeni. Výhodně vyrovnání, jež učinili s Beustem, a jež doplňovali novými úspěchy při každém následujícím jeho obnovení, učinilo z Uher znenáhla lepší polovici tohoto soustátí, lepší v tom smyslu, že si přivykli osvojovati si ve všech směrech větší díl společné moci. Zvláště v politice zahraničné byl hlas maďarský skorem výhradně rozhodujícím, a zejména o trojspolek jednali si politikové maďarští zásluh velikých.

Proto vítají Maďaři v osobě panovníka německého více než vznečeného hostě, jim jest císař Vilém zároveň zosobněním přiznání Německa, jest jim opravdu nejbližším spojencem v trojspolku.

Maďaři i při nynější spletité situaci mezinárodní doufají v nové úspěchy politiky své, mezi nimiž nelze pokládati proměnu Pešti-Budína ve skutečné sídelní město v době pobytu obou panovníků v něm za nejmenší. Jestliť známo, že Maďaři již dávno chovají luzný sen, aby těžšíste tohoto soustátí přeneslo se k nim i zevně, tak jako tam v nejednom ohledu skutečně se soustředil rozhodující vliv.

V Německu neopomíjejí ovšem ničeho, aby radost Maďarů byla nezkalená a dokonalá. Časopisectvo německé se přímo předstihuje, nadcházejíc si Maďary. Tak napovídají listy německé Maďarům, že jest to zásluhou císaře Viléma, že vyhověno tentokráte jejich přání a že pohostí Pešť a ne Vídeň vznečeného spojení německého; rovněž nerozpakují se napovědět Maďarům, že tato návštěva jim má býti jaksi náhradou za to, že Pešť ještě není jakožto sídelní město úplně rovnoprávnou s Vídní; a jednomyslně vynášejí Uherko jakožto nejspolehlivějšího a nejpřífímnějšího stoupence trojspolku a jeho politiky.

Berlínský "National-Ztg." praví výslovně: "Uherští státníci jsou i dnes ještě nejpevnější podporou trojspolku; a vědí také, že v silném spojení, v Německu, mají nejbezpečnější oporu. Také my Němci dovedeme si politicky prozíravých Maďarů podle zásluhy vážit."

Stejně hlaholí to v časopisech maďarských, že mocná láska propuká k mocnému panovníku Německa, s kterýmž Maďary od věků nejedna duchovní páska pojí, jak to vyslovil neopatrnější orgán hr. Apponyie.

Také se namáhají německé listy dokázati, že nedávné vyznamenání německého velevyšlance ve Vídni hr. Eulenburga jest znamením, že zmizely všechny stopy pochybností, k nimž zavdal známý zajišťovací pakt Bismarkův s Ruskem podnět a že stanovisko maďarské policie rakousko-uherské opět nabylo svého někdejšího významu.

Ovšem zapadla do radosti maďarské tu a tam též nějaká kapka polyňku. Tak zdá se časopisectvu maďarskému, že vláda uherská za pobytu císaře Viléma nedovedla se postaviti dosti v popředí, že v okolí jeho mají převahu osobnosti vídeňské, ba i to Maďary rozčiluje, že Pešť má právě neobsazené místo prvního purknistra a že tedy reprezentaci města při uvítání císaře Viléma dostane se méně vynikajícího místa. Snad si Maďaři tyto malé nepřijemnosti dovedli nahraditi jinak. . . .

Než při návštěvě císaře Viléma v Uhrách derou se ven i jiné myšlenky.

Jest pravda, ve trojspolku poměr Německa a Maďarů byl vždy jasný a nepochybný. Proto by sama o sobě nynější návštěva nebyla tak zajímavou a neobyčejnou, jako se jeví ve spojení s ostatními událostmi a poměry.

Následujet po nedávném slavnostním prohlášení spojenství rusko-francouzského a snaží se dodatí si významu mimořádného zastípuje i nedávný pobyt krále italského v Německu. Prohlášení spojenství rusko-francouzského následuje a nynější pobyt císaře německého v Uhrách přechází a provází nápadná změna ve mluvě časopisectva německého o poměrech cislajtánských. Kdežto dříve všechny výbuchy bojovnosti dějících německých obstrukcionistů i vládním německým časopisectvem vládně byly zaznamenávány a doma v Německu projevy podobné onomu professorů vysokých škol trpěny, nyní z Německa se pouštějí ochlazovací články na hlavy zdejších Němců, dávají se výstrahy Němcům domácím, a takto se znenáhly odvrací pozornost od činnosti Němců zdejších, a za to tím okázaleji posunují se do popředí Maďaři jakožto spojenci, přátelé a stoupenci Němců. Zároveň se bez obalu doznává, že Německo a Němci v Maďarech vidí nejlepší oporu proti — slovanskému přivalu. Tak nedávno zaznamenali jsme, kterak německý list předpovídal, že návštěva císaře Viléma neostane bez vlivu na postavení ministerstva zahraničných záležitostí hraběte Goluchowského, berlínský "Volkszeitung" pak mluvil u té příležitosti o demonstraci proti Slovanstvu rakouskému a nynější většinou cislajtánské sněmovny; "Nationalztg." jest přesvědčen, že maďarští politikové vědí, "že mají v Německu nejpevnější oporu proti slovanské záplavě, kteráž je oklopuje."

Pokud se týká nás Čechů, my tomuto novému manévru časopisectva německého dobře rozumíme, a přejeme lánům Maďarům, aby z přílišné laskavosti německé, s jakouž je německé časopisy před sebou postrkují jako dobrého vodiče politických proudů, nepocítili později nebezpečnou otravu. Bude dobře, když Maďaři při nynější své slávě nezapomenou, že není vždy nejlepší rádcé ten, kdo dává jinému vyťahovati kaštiny za sebe.

Ovšem ozývají se již v evropské žurnalistice hlasy, kteréž pochybojí o tom, že Maďaři střízlivě budou posuzovati současné poměry politické. Tak na příklad diplomaticky opatrný "Temps" domnívá se, že posavadní úspěchy maďarské povedou Maďary k tuhému odporu že nadšené uvítání, jež Pešť chystá německému panovníku, neplatí jenom spojenci a jeho diplomacii, ale i protektorů — maďarské politiky.

Proto přejeme Maďarům, aby se nemohlo o nich opětovati popřané okřídlené slovo:

"My Němci jsme sebrali smetanu."

* V Kewaunee, Wis., započato bude v dnech nejbližších, dle "Slavie", s vydáváním nového časopisu českého a jakožto redaktor naznačován je p. Václav Cetlovský.